

De Schutterij
Gijsbrecht van Aemstel
van Doornenburg en Honderd Morgen

Van broeger naar nu – en samen verder in meer verbondenheid

Als klein jongetje, eind jaren zeventig/begin jaren tachtig, stond ik langs de kant van de Pannerdensedeweg. Ik keek naar de schutterij die door Doornenburg trok, op weg naar de schietweide voor het koningschieten.

Wie wordt er koning? Dat was al wekenlang de vraag in het dorp.

In de winkels, zoals bij Bertus Wouters of bij onze nu 100 jarige bakkerij Van Kol, ging het erover. Of wanneer ik in de hoge stoel zat bij kapsalon Bermel, want voor de kermis moest je er natuurlijk netjes uitzien. Wie heeft daar niet gezeten en uren gewacht op je beurt en de spanning rondom de kermisdagen gevoeld...

"Hè-j al wa gehurd wie d'r geet schieten?"

"Ik dink die uut de duusterestroat van Jan van Piet van de strakke heg ..."

Mooi was dat.

Langs de route stonden veel mensen te kijken. Er werd gelachen, gepraat, genoten en hier en daar werd alvast een biertje gedronken. De muziek, de uniformen, de vendeliërs en vooral al die mensen die samenkwamen op de schietweide of tijdens de matineeën in het schuttersgebouw. Als klein menneke mocht ik daar samen met mijn familie bij zijn. Af en toe mocht ik op maandagochtend ook mee met mijn pa naar het kasteel voor de huldigingen. Dat was geweldig. Die gezelligheid. Die sfeer. Al die mensen bij elkaar.

De schuttersfeesten waren meer dan alleen een feest. Ze waren het moment waarop heel Doornenburg, en ook veel oud-Doornenburgers, samenkwamen. Ze brachten generaties bij elkaar, ieder jaar opnieuw op hetzelfde moment.

Als kind voelde je dat je onderdeel was van iets groters. Zonder dat je het misschien beseftte, ontstond daar een gevoel dat mij mijn hele leven is bijgebleven: verbondenheid.

Die verbondenheid voelde toen vanzelfsprekend. Maar nu, jaren later, kijk ik anders naar diezelfde schuttersfeesten. Gelukkig is de traditie er nog steeds. Vandaag viëren we opnieuw onze kermiszondag. Vanmiddag zitten velen van ons met familie en vrienden aan tafel, misschien wel voor de traditionele kermissoep. Maar toch is er iets veranderd.

De vanzelfsprekende verbondenheid van vroeger lijkt minder geworden. Het leven is drukker.

We leven vaker in onze eigen wereld en voor onszelf. We hebben onze eigen agenda's, onze eigen sociale contacten vaak via WhatsApp of social media. We gaan minder vaak naar de winkels omdat we online kunnen bestellen. Daardoor

De Schutterij

Gijsbrecht van Aemstel

van Doornenburg en Honderd Morgen

ontmoeten we elkaar minder vanzelfsprekend dan vroeger. Juist daarom is het belangrijk om niet alleen terug te kijken naar hoe mooi het vroeger was, maar vooral ook vooruit te kijken.

Want die verbondenheid ontstaat niet vanzelf. Daar moeten we samen aan blijven werken. De schutterij kan en wil daarin een belangrijke rol spelen, samen met alle andere verenigingen in Doornenburg.

Want ook de verbondenheid tussen verenigingen is minder vanzelfsprekend geworden dan vroeger en juist verenigingen zijn vandaag misschien wel belangrijker dan ooit. Zij brengen mensen samen.

Tijdens de schuttersfeesten zoals in deze dagen.

Wanneer iemand een wedstrijd van onze trotse voetbalvereniging GVA bezoekt en samen met anderen langs de lijn meeleeft.

Wanneer mensen genieten van een uitvoering van de muzikanten van Harmonie St. Caecilia.

Wanneer bezoekers zich tijdens een kerstviering van Jekadee laten meevoeren door muziek en samenzang.

Wanneer Tennisclub Doornenburg het open toernooi mogelijk maakt met vele vrijwilligers en deelnemers.

Wanneer wandelaars deelnemen aan de Kasteeltocht van Olympia.

Of wanneer kinderen samen met ouders paaseieren zoeken in de speeltuin van speeltuinvereniging Doornenburg

Dat zijn de momenten waarop mensen elkaar ontmoeten, jong en oud. Dat zijn de momenten waarop verbondenheid groeit. Dat zijn de momenten waarop Doornenburg op zijn mooist is.

Al onze verenigingen hebben uiteindelijk hetzelfde doel: mensen bij elkaar brengen en laten ontmoeten. Het ontstaan van een sociale motor, interesse en omzien naar elkaar. Samen zorgen wij ervoor dat Doornenburg een plek blijft waar mensen zich thuis voelen.

Die verbondenheid kunnen we niet alleen bewaren. De toekomst van onze gemeenschap ligt in samenwerking en het ondersteunen van elkaar als verenigingen. In het delen van vrijwilligers. In het delen van accommodaties zoals dit schuttersgebouw. In het helpen bij elkaars activiteiten en in het samen zoeken naar manieren om jong en oud betrokken te houden. Steeds weer op zoek naar momenten van ontmoeting en verbondenheid.

De Schutterij
Gijsbrecht van Aemstel
van Doornenburg en Honderd Morgen

Dat alles past bij het belangrijkste dat we als schutterij willen uitdragen:

Broederschap, Trouw en Dienstbaarheid.

Laten we dat niet alleen zien als het devies van de schutterij. Laten we het zien als een opdracht voor alle trotse Doornenburgers en verenigingen.

De belangrijkste opdracht voor onze generatie is namelijk niet alleen om tradities te bewaren. Onze opdracht is vooral om de verbondenheid opnieuw te laten groeien. Zodat het jongetje van vroeger niet alleen mooie herinneringen heeft aan wat ooit was. Maar zodat hij nu als volwassen man, zoals ik, samen met de jeugd van nu, kan bouwen aan wat Doornenburg morgen moet zijn.

Want uiteindelijk zijn wij het samen die Doornenburg maken. Met elkaar, voor elkaar. Dat doen wij, al generaties lang.

Van vroeger naar nu en samen verder in meer verbondenheid!

Martijn Claassen

President Schutterij Gijsbrecht van Aemstel van Doornenburg en Honderd Morgen